

end den i Øjeblikket har. Der er da ført Forhandling mellem det nuværende Statsrevisorat og Finansministeriet om det Lovforslag, som jeg nu har den Ære at fremføre, og dernæst ogsaa om den Rigsdagsbeslutning, som maa være det udfyldende Element til et saadant Lovforslag; thi det er jo selve Rigsdagen, som fastsætter ganske suverænt Bestemmelser om, hvorledes Statsrevisionen skal virke, idet Statsrevisorerne er Rigsdagens bemyndigede, dem, der paa Rigsdagens Vegne gennemgaar Statsregnskabet, og det tilkommer derfor Rigsdagen ganske suverænt at bestemme, hvorledes der skal forholdes hermed. Naar alligevel Forslag til Beslutning om Statsrevisoratets Virksomhed har været inddraget under Forhandlingen mellem Statsrevisorerne og Finansministeriet, maa ikke deri ses noget Overgreb af Finansministeriet og heller ikke af det nuværende Statsrevisorat. Man har kun ment det praktisk, at denne Sag toges med under Forhandlingen, fordi Lovforslag og Beslutning fra Rigsdagens Side maa svare til hinanden. Derfor vil man finde som Bilag til dette Lovforslag et Udkast til Forslag til en saadan Rigsdagsbeslutning. Man har ogsaa troet at træffe Rigsdagens Mening herved og at have Partiernes Tilslutning til, at Sagen forelagdes paa denne Maade for den høje Rigsdag. Men, som sagt, der har ikke været Tale om at udvide Statsrevisoratets Virksomhed paa en saadan Maade, at man forlod det nuværende Grundlag.

Det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, holder sig naturligvis strengt til Grundlovens Ord. Den første Paragraf bestemmer, at der af Rigsdagen, saaledes som der staa i Grundloven, udnævnes 4 lønede Statsrevisorer, og føjer dertil, at der samtidig skal vælges Stedfortrædere for disse. Det er Meningen, at denne Lov skal træde i Kraft samtidig med Grundloven af 5. Juni 1915; og da det i denne bestemmes, at Statsrevisorerne vælges ved Forholdstalsvalg af et Udvalg af begge Rigsdagens Ting, og tillige, at Statsrevisorerne skal vælges for flere Aar ad Gangen, er det ogsaa naturligt, at der vælges Stedfortrædere for dem, som saa kan indtræde efter Forholdstal, bestemte efter Partiernes Styrke.

Den næste Bestemmelse i dette Lovforslag fastslaar, at Statsregnskabet skal afleveres til Statsrevisorerne senest 7 Maaneder efter Finansaarets Afslutning. Derom er at sige, at dette svarer til den nugældende Praksis, der er den, at Statsreg-

nskabet afleveres i Oktober Maaned til Statsrevisoratet. At fastsætte en tidligere Frist synes ikke muligt. Praktiske Vanskeligheder vilde møde for at faa Statsregnskabet afsluttet forinden, og det er desuden Skik, at Statsregnskabet omdeles til Rigsdagens Medlemmer ved dens Sammentræden i Oktober Maaned, endnu inden Finanslovsforlaget fremlægges, og endelig kan Statsregnskabet ikke offentliggøres uden Hans Majestæt Kongens Billigelse, og det vil være umuligt at indhente denne før kort inden Rigsdagens Sammentræden. Men i alt Fald, de nuværende Statsrevisorer har været enige med Finansministeriet i, at naar man satte som yderste Tidsfrist Udgangen af Oktober Maaned — og det er Meningen, at den ingenlunde skal benyttes helt ud —, det da ogsaa vilde være tilstrækkeligt.

I § 3 gentages Grundlovens Ord og Udtryk om Statsrevisorerne Gennemgang af Aarets Statsregnskab, og hvad dertil hører, men i § 4 findes en mere udvidet Forklaring af, hvad Statsrevisorerne Pligt vil blive. Den vil da først og fremmest blive: at forvisse sig om, at de i Statsregnskabet opførte Indtægter og Udgifter er i Overensstemmelse med de af de enkelte Forvaltningsgrene aflagte Særregnskaber. Ifølge de Rigsdagsbestemmelser fra 1867, som fastslaar Statsrevisorerne Virksomhed, er det nu nærmest Hovedregnskabet, som Statsrevisorerne skal gennemgaa, men de kan naturligvis under deres Behandling af Sagerne ogsaa inddrage Særregnskaberne. Naar det nu her bestemmes, at de skal forvisse sig om, at Indtægter og Udgifter svarer til de af de enkelte Forvaltningsgrene aflagte Særregnskaber, vil deres Virksomhed blive saa omfattende, at man har ment det nødvendigt at tilføje, at de er berettigede til som Bevis for disse Forhold at anse derom afgivne Erklæringer af Revisionsdepartementet og andre Revisionsmyndigheder, men, naar de ønsker det, skal de ogsaa kunne forlange sig forelagt enhver af en Revisionsmyndighed udfærdiget Regnskabsantegnelse med dertil hørende Besvarelse og Decision. Dette er en i Lovform givet, i alt Fald faktisk Udvidelse af Statsrevisoratets Virksomhed.

I § 5 benyttes atter Grundlovens Udtryk om, at Statsrevisorerne kan forlange sig ethvert Aktstykke, som er fornødent for deres Virksomhed, udleveret, men saa tilføjes, at de — hvad de ikke tidligere har haft Ret til — kan ved Undersøgelse enten paa Stedet eller ved Indkaldelse til Møde afæske enhver Statstjenestemand